

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.
 Ὁ κ. Α. Συγγρός κατέθεσεν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τὰς πρὸ διαίτας εἰς τὴν διάδοσιν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως ὑπ' αὐτοῦ τεθείσας 112,000 δραχμὰς, αἷτινας προωρίσθησαν διὰ τὴν οἰκοδομὴν Μουσείου ἐν Ὀλυμπίᾳ.
 Ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δημογενης κ. Γ. Ἀβέρωφ, ὁ πρὸ ἔτων γενναιοφρόνης ἀναδεχθεὶς τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, προσήνεγκεν ἑξατάτους τεσσαράκοντα ἑπι χιλιάδας δραχμῶν, ὅπως τελειοποιηθῶσι προσηκόντως καὶ τὰ ἐκτεταμένα ὑπόγεια τῶν δύο πτερυγῶν καὶ χρησιμοποιοηθῶσιν εἰς τὰς ἐν αὐτῷ διδασκαμίας τέχναις καὶ ἄλλας χρεῖσας· οὕτω μετὰ τοῦ ποσοῦ τούτου τὸ ὅλον τῶν μέχρι τούδε ὑπὸ τοῦ κ. Ἀβέρωφ δαπανηθέντων διὰ τὸ Πολυτεχνεῖον ἀνέρχεται εἰς ἡμισίον περίπου ἑκατομμύριον δραχμῶν.
 Ὑπὲρ τοῦ μνημείου τοῦ λόρδου Βύρωνος τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἀθηναίων ἐψήφισεν δραχ. 1,000, διάφοροι δὲ πολῖται ἐν Πειραιεὶ προσήνεγκον ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ δραχ. 350.
 Ἐκ συνεισφορῶν γενομένων ἐν Ἐπιπροχωρίᾳ ἀπεστάλησαν δραχ. 800 πρὸς τὸν σύλλογον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνικά.

Κατὰ τὸ «Académie» τοῦ Λονδίνου ὁ στρατάρχης Μακμαὸν ἐκδίδοι προσεχῶς ὑπόμνημα αὐτοβιογραφικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἱστορία τῆς προσφύρας μου».
 — Τὰς ἡμέρας ταύτας ἐκδίδεται παρὰ τῷ ἐν Παρισίοις βιβλιοπώλῃ Charpentier ὁ 6' τόμος τῶν «Λόγων καὶ πολιτικῶν ἀγορεύσεων τοῦ Γαρδέτα», ὧν τὴν δημοσίευσιν ἔχει ἀναλάβει ὁ κ. Ἰωσήφ Reinach.
 — Ἀγγέλλεται ἡ προσεχὴς δημοσίευσιν τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ Καντίου, τοῦ διασημοῦ Γερμανοῦ φιλοσόφου. Οἱ ἐκδόται αὐτῆς συνέλεξαν μέχρι τούδε περὶ τὰς ἑξακοσίας ἐπιστολάς, ἀπευθυνομένας πρὸς τὸν Κάντιον, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ Καντίου ὀλιγίστας εἴδρον μέχρι τούδε.
 — Ἡ ἐπιχειρησις τῆς διοργανώσεως παγκοσμίου ἐκθέσεως ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ κατὰ τὸ 1883 ἐματαιώθη. Τὸ πλεῖστον τῆς δαπάνης διὰ τὴν ἐκθεσιν ταύτην εἶχον ἀναλάβει νὰ καταβάλωσιν ἰδιώται, ἐπεὶ δὲ τὸ καταβληθὲν ποσὸν εὐρέθῃ ἀνεπαρῆς, τὸ σχέδιον ἐγκατελείφθη.
 — Εἰς δεκαπεντίωνον ἀπὸ τῆς Βαγδάτης ἀπόστασιν ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ κ. Ράζαμ βιβλίον ἐπιτομῆς πόλις.
 — Ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Στρασβούργου θέλει συνελθεῖ κατὰ τὸν προσεχὴ Σεπτέμβριον διεθνὲς ἀστρονομικὸν Συνέδριον, ὅπερ ἀπὸ πολλῶν ἐστὶν ὑφιστάμενον ἀριμύθῃ ἐν τοῖς μέλεσιν αὐτοῦ τοὺς κορυφαίους τῶν σοφῶν τῆς Εὐρώπης καὶ ἡμερικῆς. Τὸ διεθνὲς ἀστρονομικὸν Συνέδριον συνέρχεται κατὰ διετίαν, κατὰ δὲ τὰς συνεδριάσεις αὐτοῦ συζητοῦνται σπουδαιότατα ἀστρονομικὰ ζητήματα. Ἐδρα τῶν συνεδριάσεων κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐξελέχθη τὸ Στρασβούργον ἕνεκα τοῦ νεοδημότου αὐτοῦ ἀστεροσκοπεῖου, ἐν ᾧ ἐξηρμόσθησαν πᾶσαι αἱ τελειοποιήσεις τῆς νεωτάτης τέχνης.
 — Πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς δημοκρατίας Γρεβὺ ἐπέστειλεν ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ ἀντίτυπον τῶν νεωτάτων αὐτοῦ ποιημάτων, ἔλαβε δὲ τότε τὸ εὐχαριστήριον γράμμα· «Ἄγαπητέ καὶ ἔδοξε συμπολίτα! Πρὸ μικροῦ ἐπέρανα τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Quatre vents de l'esprit, ἅτινα εὐπρεστάθητε νὰ μοὶ ἀποστείλητε. Ἦνε τοσοῦτον ὄρατα, ὅσον τὰ ὄρατα ὄρατα, ὧν πῶποτε ἐφιλοτεχνήσατε· ἀλλὰ τὴν ὁμότεραν δόξαν δὲν θὰ ἀυξήσωσι. Δέξασθε τὰ συγχαρητήρια καὶ τὰς εὐχαριστίας μου».

Ὁ κ. Σλειμάν, ἀναιρῶν ἀνακριθείας τινὰς τῆς βιενναίας «Neue Freie Presse» περὶ τῆς δωρηθείσης τῇ Γερμανίᾳ συλλογῆς αὐτοῦ τῶν τραυκῶν ἀρχαιοτήτων, γράφει πρὸς τοὺς ἄλλοις τὰ ἐπόμενα ἐν τῇ «National Zeitung» τοῦ Βερολίνου: «Κρίνω ὅλους περιττὸν ν' ἀπαντήσω πρὸς τὴν ἄλλην μομφήν, ὅτι τὰ ἀρίστα καὶ πολυτιμώτατα τῶν τραυκῶν μου εὐρημάτων ἐκράτησα ἐν τῇ ἐμῇ συλλογῇ, τῇ ἐκτεθειμένῃ ἐν τῷ νέῳ ἐν Ἀθῆναις μεγάρῳ μου, εἰς δὲ Βερολίνον ἀπέστειλα μόνον τὰ διπλᾶ καὶ τὰ ἐλαχίστην ἔχοντα

ἀξίαν. Εἶνε γνωστὸν τοῖς πᾶσιν, ὅτι ἐδωρησάμην τῷ γερμανικῷ λαῷ ἅπαν τὸ περὶ τὰς ἀρχὰς Δεκεμβρίου 1877 ἐν τῷ South Kensington Museum ἐν Λονδίῳ ἐκτεθὲν μέρος τῶν τραυκῶν μου συλλογῶν. Ἀπὸ πολλοῦ δὲ κατελείπον διὰ διαθέσεως τῷ γερμανικῷ λαῷ ἀπάσας τὰς συλλογὰς μου· ὅτι δὲ ζῶν ἐδωρησάμην αὐτῷ τὸ πολυτιμώτατον τούτων μέρος, ἐν ᾧ καὶ πάντα τὰ χρυσὰ κοσμητήρια, τοῦτο ἐγένετο διότι τὴν μεγίστην ἀποδίδω τοῦτο ἀξίαν, καὶ ἐφοδοῦμην μὴ πολλὰ αὐτῶν ἀπολεσθῶσι κατὰ τὴν ἀναπόφευκτον κατὰ τὸν θάνατόν μου ἀταξίαν, ἐνῶ νῦν εἶμαι βέβαιος ὅτι οἱ καρποὶ τῆς πολυτετοῦς καὶ ἐπιμώχθου ἐργασίας μου τηροῦνται ἀσφαλῶς, καὶ θὰ θαυμάζωνται καὶ θὰ μελετῶνται ὑπὸ πᾶσῶν τῶν ἐπελευθερωμένων γενεῶν τῆς προσφύρας μου πατρίδος».

— Σπουδαιότατον καλλιτεχνικὸν εἶσομα, γράφει ἡ «Ωρα», ἐγένετο ἐν ταῖς ἐν Ἐπιδαύρῳ ἀνασκευαίς τῆς Ἀρχαῖο-λογικῆς ἑταιρίας. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀνασκευῆς τοῦ κοίλου καὶ τῆς ἀρχιτέκτονος τοῦ θεάτρου εὐρέθῃ πρὸς τὸ μέρους τῆς σκηνῆς ἀέφαλον ἄγαλμα τῆς Ὑγιείας, θυγατρὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Τὸ ἔργον τοῦτο εἶνε ἀριστοτεχνικὸν τῆς Ἐ' ἐκατονταετηρίδος, καθ' ἃ ἐπιστέλλει τῇ ἑταιρίᾳ ὁ κ. Καββαδίας, καὶ ἔργον βεβαίως αὐτοῦ τοῦ ἀρχιτέκτονος τοῦ θεάτρου Πολυκλείτου. Φέρει ἡ θεὰ σανδάλια καὶ εἶνε ἐνδοδυμένη ποδήρη χιτῶνα μετὰ διπλοῦδου, μέχρι τῶν γονάτων περίπου κατερχομένου καὶ πλουσίως σχηματίζοντος· πτυχῆς, οὕτως ἐν τῷ ὄλῳ καὶ τοῖς καθέκαστα ἀριστούργημα ἑλληνικῆς τέχνης.

— Ὁ ἐν Ζακύνθῳ κ. Γ. Γ. Γακασιάνος ἐξέδωκε τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἀγγελίαν περὶ ἐκδόσεις τῶν ποιημάτων του: «Ποιητικὸς Δίσκος», φράγκα 2. Τυπογραφικὰ φύλλα 7-8. Χρηρὶ πολυτελέστατο.

Ῥίχτε κ' ἔδω γιὰ τὰ ποιήματά μου, Ναῦθουν κι' αὐτὰ νὰ πάρουν λίγο ἀέρα· Εἶν' ἄτερπνα, μὰ πάλ' εἶνε παιδιὰ μου· Καὶ τὰ ποῦν... ἔχουν φωτιχὸ πατέρα· Τὰ βλέπω καὶ μαρμάρηται ἡ καρδιά μου· Κλεισμένα 'ς τὸ συρτάρι νύχτα ἴμερα. Δὲν ντύνονται χωρὶς τὸν ὄσολο σας, Κι' ἂν σαπηθοῦν, τὸ κρίμα 'ς τὸ λαίμω σας!

ὦ! νὰ τὰ ἴδῳ τὰ μαυρὰ μου ἐνωμένα· Νὰ μοῦ πετοῦν 'ς τὴν μιὰ μεριά, 'ς τὴν ἄλλη... Ἄς μοῦ τὰ λέγῃ ὁ ἕνας τειμπησασμένα· Κι' ὅτι ἔχουν κούφου, ὁ ἄλλος, τὸ κεφάλι. Φθάνει ναῦθοῦν, θαδρῶνε καὶ κἀνενα· Ποῦ νὰ τὰ σφίξῃ 'ς τὴν θερμὴ τοῦ ἀγκάλῃ. Μὰ κι' ἂν σπρωγοῦν, μολὶς ποῦ γροῦν, 'ς τὸ μῆμα, Πιστέψετε, δὲν θάχω ἐγὼ τὸ κρίμα.

Ζακύνθος, 6 Ἰουνίου 1881. Γ. Γ. ΓΑΚΑΣΙΑΝΟΣ.
 — Ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάν. Θ. Σακελλαρίδου, καθηγητοῦ ἐν τῷ ἐν Ἀθῆναις διδασκαλεῖῳ ἐξεδόθη «Χρηστομάθεια ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς», περιέχουσα πᾶν ὅ, τι ἀναγκαῖον τῷ ἱεροψάλτῃ καὶ ἐγχειρίδιον πρὸς διδασκαλίαν.

BIBLIA

2391. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Γ'. Τόμος ΙΑ', 21 Ἰουνίου 1881. Ἀριθ. 286 (234). Λεπτά 20. Ἀθῆναις, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4^{ος}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Δὲν περιέρχεται ὁ 2^{ος} Δ Βικέλα. — Ὁ ἰατρός Ἀντώνιος [Μυθιστορία Ἰω. Ρουφφίνη. Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου]. — Αἱ φυλακαὶ τῆς Βιέννης. [Ἐκ τῶν τοῦ Βίκτωρος Ἰωσώ]. — Τὸ φρενοκομεῖον τῆς Κερκύρας — Τὰ ὄρα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. — Πῶς χαίρειζουσιν οἱ διάφοροι λαοί. — Πληθυσμὸς τοῦ Λονδίνου. — Δάνειον πνεῦμα. — Ἀλλήθειαι. — Σημειώσεις.
 2392. Trois poèmes grecs du moyen-âge, inédits, recueillis par feu le professeur W. Wagner avec le portrait de l'auteur. Berlin, 1881. (S. Calvary et Cie). Εἰς 8^{ος}, σ. XX, 349. [Τὸ βιβλίον τοῦτο κρηταιώσθη ἀπὸ τάφου, ἡ μάλλον εἶνε στήλῃ ἐπιτιμῆσα στή-

θεΐσα υπό φίλου επί τάφου νεοσκαπούς. Οί αναγνώσται της "Εστίας" γνωρίζουσι τόν αφέντιον και λυπηρόν θάνατον του άπαρισπαστος τήν συλλογήν ταύτην Γερμανού καθηγη- του του εν τοις πρώτοις ἀγαπήσαντος τήν μεσαιωνικήν ήμῶν ποιήσιν και συντείναντος είπερι εις και άλλος εις τήν εκτίμη- σιν και διάδοσιν αυτής παρά τοις Εὐρωπαϊοίς διά κατα- λήλων εκδόσεων. Έν μέσω της άκμασιότητος εργασίας άγων μόλις τό τριακοστόν έβδομον τής ηλικίας έτος απέθανε πέρσοι τῆ 3/15 ἀπριλίου εν τῷ νοσοκομείῳ τής Νεαπόλεως, άφίπων ανέκδοτον τήν συγγραφήν έκείνην, υπέρ ης ανέλαβε τό τελευταίον έκείνο ταξίδιον, όπερ επέπρωτο νά είνε θα- νατηφόρον.

Έκ τῶν κολλῶν του Wagner εργασιῶν ίδια διαφέρουσι ήμῖν τοις "Ελληνισαί παρ' αὐτοῦ γενόμενα εκδόσεις μεσαιωνικῶν ποιητικῶν κειμένων. Μέχρι του χρόνου καθ' όν, πρό ένδεκαετίας, εξέδωκεν εν "Αγγλίᾳ τά Μεσαιωνικά έλληνικά κείμενα (Medieval Greek texts) όλίγη μέριμνα είχε κατα- βληθῆ τέως περί τήν τοιαύτην ήμῶν μεσοχρόνιον φιλολο- γίαν· αἱ δέ περί αὐτήν διατριβούσαι μελέται όπῆρχον σπάνιαι και σποραδικαί. "Αλλ' έκτοσ αὖ εκ συνθήματος άφ' ενός μέν έτραπήσαν επί τά τοιαῦτα έργα πολλοί τῶν τε παρ' ήμῖν και τῶν ξένων, άφ' έτέρου δ' έγένετο επανειλημμένα ἀνακαλύψεις και εκδόσεις μεσαιωνικῶν έπων και ποιημά- των. Πλουσιωτάτη δέ πρόκειται σήμερον βλῆ μετ' τάς δη- μοσιεύσεις του Μαυροφρύδου, Σάθα, Logrand, Miller, Gi- del, Müller, Δεστούνη, Μηλιαράκη και του τῆς γραμμῆς ταύτης γράφοντος.

Εἰς τήν πλουσίαν ταύτην βλῆν προστίθεται τό άγγελόμομον σύγγραμμα ως άριστη συμβολή. Τά τρία εν τῷ βιβλίῳ τούτω δημοσιευόμενα μεσαιωνικά έπη άντέγραψεν ό Wagner κατά τό τελευταίον αὐτοῦ ταξίδιον και είχεν έτοιμάσει σγεδόν τελείως πρός έκδοσιν. "Αλλ' έλειπεν ή σοβαρά και κατά μέ- ρος επεξεργασία έκείνη, ήν, ως γνωρίζουσι οἱ εις μελέτας εν μακρυναῖς βιβλιοθήκαις έπιδοθέντες, μόνον ή ἤσυχος και καθιστική κατ' οἶκον έξονούσας δύναται νά παράσχη. Πρέ- πει δέ νά λάθωμεν όπ' όψιν και τάς δυσχερεΐας, αἱ επιφέρ- ρει ή από τῶν χειρογράφων άλλου, μάλιστα άλλογενούς, δημοσιεύσεις άνεκδότου φιλογολικής συγγραφῆς. Διά τοῦς δύο τούτους λόγους οὐ μόνον δέν θά κακίωμεν τῶν εκδότων τό τελευταίον τούτο έργο του Wagner μετ' θάνατον διά τάς άτελείας και τήν ανεπάρκειαν, ήν ως είκός παρουσιάζει, ἀλλ' άπ' εναντίας θά πονεύωμεν αὐτῷ δικαίως τάς χάριτας ότι γοργά προσέφερον εις τόν θανόντα τήν φιλικήν ταύτην θυσίαν, εκδίδων εν μόλις έκτος μετά τόν θάνατον του Wag- ner τό έργο αὐτοῦ έκείνο όπερ ένέπνευε τάς τελευταίας του σκέψεις και παρεμβύθει τάς ύστάτας του πάσχοντος στυγμάς. Εἶνε δ' ό δεύτερος οὗτος, ως είπειν, εκδοτής, ό κ. Δημή- τριος Βικέλας, όν ήγάπησαν αἱ Μοῦσαι όσον έκείνος τόν Wagner, μεθ' οὐ συνέδεον αὐτόν φίλια παλκιᾶ. "Ανέλαβε δέ τό έργο καιίπερ όμολογῶν εν τῷ προλόγῳ ότι τοιαῦται δημοσιεύσεις δέν είνε τό ειδικόν αὐτοῦ έργο. "Ημεῖς δ' άνα- γνωρίζομεν εν τῇ προθυμίᾳ αὐτοῦ, πλὴν τῶν λόγων τῆς φιλίας και τῆς έντικῆς πρός τόν μεταστάνα ευγνωμοσύνης

οῦς άναφέρει αὐτός, και ίδίαν τινά άφορμήν συμπαιθεΐας πρός τά έργα αὐτοῦ εν αὐτοῦ έκείνος, εν "Αγγλίᾳ διαμαίνων- τα, έμύθησε τό πρώτον εις τάς χάριτας και τόν πλοῦτον τῆς δημόδους ήμῶν γλώσσης, ήν ό κ. Βικέλας, ως γνωστόν, έξόχως περιγαπάζει.

Τά δημοσιευόμενα τρία έπη είνε ή "Διήγησις "Αχιλλέως", ό "Βίος "Αλεξάνδρου" και "Τά κατά Δύδιστορον και "Ροδά- μινην". Και τό μέν πρώτον εξέδθη κατά τό χειρόγραφον τῆς εν Νεαπόλεϊ βιβλιοθήκῆς. "Η έκδοσις αὐτοῦ άνηγγέλθη τό πρώ- τον υπό του ταῦτα γράφοντος τῷ 1876 επί τῇ βάσει τῶν δύο χειρογράφων, του πολλῷ άτελεστεροῦ του "Οξωνίου και του τῆς Νεαπόλεως, άλλα διά τοῦς εν τῷ προλόγῳ τῆς "Collection de romans Grecs" εἰπεθέντας λόγους ή έκδοσις αὕτη ανε- βλήθη κατ' άνάγκην. Έως τόν φθινόπωρον του 1879 άντε- γράφη τό έπος και εκ του εν Νεαπόλεϊ κώδικος. "Αλλ' εν τῷ μεταξῷ ό κ. Σάθας έδημοσίευσεν εν τῷ "Annuaire de l'association pour l'encouragement des etudes grecques" του 1879 τό ποιήμα κατά τό χειρόγραφον του "Οξωνίου. "Εντεῦθεν ήδυνάμεθα νά επαγάγωμεν κριτικάς τινας παρα- τηρήσεις περί τε του κ. Σάθα και τῆς του Wagner έκδό- σως, αἵτινες δέν είνε του παρόντος. — "Ο δέ "Βίος "Αλεξάν- δρου" είνε μία τῶν μυθικῶν έκείνων παραστάσεων του βίου του μεγάλου βασιλέως, αἵτινες βάσιν έχουσι κατά τό μᾶλλον και ήττον τήν διήγησιν του Ψευδοκαλλισθένους. Εἶνε δέ εκ- τεθειμένος ό βίος ένταῦθα εν πολιτικῶς άνομοστατεῖσι στίχοις υπέρ τους έξακισχιλίους και έξεδόθη εκ χειρογράφου τῆς Μαρκανῆς εν Βενετίᾳ. Τοῦ αξιοπερίεργου τούτου έπους γνωρίζομεν και τόν χρόνον τῆς συντάξεως, τουδ' όπερ συνή- θως δέν συμβαίνει περί τῶν άλλων έπικών ποιήσεων του με-σαιωνικοῦ έλληνισμοῦ, αἵτινες διασώθησαν εις ήμᾶς άχρονολό- γητοι. "Αλλ' ό "Βίος "Αλεξάνδρου" κατά τήν εν τέλει του έ- πους σημειωσιν συντάχθη όρισμένως τῷ 1388 — Τό δέ τρίτον και τελευταίον έπος, ή περί "Αυδίστρον και "Ροδάμνης" έ- ρωτική διήγησις εξέδθη τό πρώτον υπό του μακαρίτου Μαυροφρύδου εν τοις Μνημείοις τῆς έλληνικῆς γλώσσης, άλλ' άκέφαλος, άτελής και εν πολλοίς έχουσα κακούς διά τε τήν κακήν ως φαίνεται κατάστασιν του κώδικος έξ οὐ άντε- γράφη και τά μεταγραφικά λάθη, οὗχ ήττον δέ και διά τήν περί τόν πολιτικόν στίχον ρυθμικήν άναίσηθσιν του άλλως πολυτίμου έκείνου άνδρόν. Πρός τήν νέαν ταύτην έκδοσιν έγένετο χρήσις δύο χειρογράφων υπό του Wagner, του εν Νεαπόλεϊ και του εν Leyden τῆς "Ολλανδίας. "Υπάρχει δέ και άλλος τις κώδιξ εν τῷ παρ' τήν Μαδρίτην "Εσκουριάλῳ, όν ή δέν ήθέλησε ή μάλλον δέν ήδυνήθη νά μελετήσῃ. Τό έπος τούτο εξετασθη εν παραβολῇ πρός τάλλα μέχρι τοῦδε γνωστά μεσαιωνικά έπη, συγγενεῖς τά μάλιστα πρός τά κατά Βέλθανδρον και Χρυσάντζαν, φαίνεται δέ συν- ταχθέν κατά τόν εν "γ' ή δ' αἰώνα.

Ταῦτα εν όλίγοις και προχείρως περί του αξιολόγου του- του βιβλίου, όπερ κοσμεῖται και διά φωτογραφικοῦ άπει- κονισματος του πολυπνεθοῦς Wagner. "Επιφλοιασόμεθα δέ νά γράψωμεν περί τῆς έκδόσεως ταύτης φιλολογικότερα και μακρότερα άλλαχοῦ. Σ. Π. Α.]

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΠΙΝΑΞ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ ΤΗΣ ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ ΥΠΟ ΜΙΧΑΗΛ Θ. ΧΡΥΣΟΧΟΟΥ

Τιμῆται εν "Ελλάδι μεν δραχμῶν γών 22, εν δε τῇ άλλοδαχῇ φράγκων 23.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

Table with multiple columns for financial data under the heading 'ΑΘΗΝΩΝ'. It lists exchange rates for various locations like London, Constantinople, and Paris, and includes sections for 'Συναλλάγματα', 'Νομίσματα', and 'Παρητηρήσεις'. It also features smaller tables for 'ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ', 'BIENNEΣ', and 'ΠΑΡΙΣΙΩΝ'.

'Αλληλογραφία τῆς "Εστίας

κ. Α. Σ. Σμόρνην. "Ελήφθησαν. Ταχυδρομικῶς έχετε άπάντησιν μας. — κ. Α. Θ. Ε. "Ηράκλειον. Σας έγρήψαμεν ήδικαιτέρως. — κ. Α. Π. Δ. Κωνσταντινοῦπολιν. Συμπα- θεΐας πολλάς ναι, άλλα συμπαιθεΐας π λ α τ ω ν ι κ ᾶ ς μ ῶ ν ο ν Κ ε "Κ. Πάτρας. Τό έθιμον του νά νομαζέται τό βρέφος, άν μέν είνε άρρεν, δρ ά κ ο ς, άν δέ θήλυ, δρ α κ ο ὡ λ α, φαίνεται ότι προήλθεν εκ τῆς περι όφως γνόμης τῶν αρχαίων "Ελλήνων· διότι παρ' αὐτοῖς ό όφρις (δράκων) ήν σύμβολον, πλὴν άλλων, και ύγείας, διά τήν εκ τῆς αλ- λαγῆς του χιτῶνος αὐτοῦ άνανέωσιν· διά τούτο δέ και ή το άφιερωμένος τῷ "Ασκληπιῷ, τῷ θεῷ τῆς Ιατρικῆς. — "Εν ἰ άνα γνωσθη τῆς "Εστίας". Μάδουτο. Καθ' όν τρόπον μετα- εἶνε ήν οἰσθησι οἰδωροπόλαι, οἵτινες τά περιτυλίτσοον άνά εν ής φύλλον σιγαροχάρτου, και τά θέτουσιν εις μέρος όσον ενε- σταν άπρόστον εις τόν άτμοσφαιρικόν άερα. — κ. Μ. Ι. Α. Πειραιᾶ. Τό όρωλόγιον είνε εφεύρεσις τῶν νεωτέρων χρο- νων. Οἱ παλαιοί κατεμέτρουν τάς ώρας τῆς ήμέρας διά τῆς σκάς γνώμονος ή στοίχειου. "Ητο δέ ό γνώμων άπλή εὐθεία βάθρος ή στήλη, ής τήν σκιάν κατά πόδας έμέτρουν, ή μάλλον τό μέτρον ήτο όρισμένον επί του οριαζόμενου ζώδους. "Ο Πολυδεύκης λέγει περί τούτου "Τῆ σκιᾷ δ' έ- τεκμαίροντο τόν καιρόν τῆς επί δειπνον ὁδοῦ, ήν και στοι- χεῖον έκάλουν" και έδειν απεύδειν ή δεκάπουν τό στοιχείον εἶη. — κ. Φ. Δ. Κ. Γαλαξείδιον. "Η συνδρομή είνε προ- πληρωτέα. — Φίλω τῆς "Εστίας". "Αθήνας. Τό αλλη- λογραφία είνε ότι έκαστος λαός έχει τό ιδίκα του. "Ο Γάλλος θεωρεῖ τό πνεῦμα ως εν τῶν έξοχωτέρων πλεονεκτημάτων του, και μάλιστα ως πλεονέκτημα κατ' έξοχήν γαλλικόν. "Εάν ποτε συμπήση εν αἰθούσῃ τινί νά διακρίνεται ξένος τις

επί εὐρυφᾶ κατά τήν συνδιάλεξιν, οἱ Γάλλοι δεικνύουσι ζωή- ραν έκπληξιν επί τούτω. — "Οχι κακᾷ δι' ένα ξένον! άνα- φανώσιν" εἶν δέ ή έθιμοταξία τους έμποδίζη να τό έκφρά- σωσιν, ό θαυμασμός αὐτῶν άναγνώσκειται εις τάς όψεις των. "Ο μεγαλύτερος έπαίνοι, όν δόναται νά άπονεύμῃ Γάλ- λος εις πνευματώδη ξένον, συνίσταται εις τάς λέξεις ταύ- τας: "Ε χ ε ι γ α λ λ ι κ ὸ ν τ ὸ π ν ε ὡ μ α, εν τοιαύτῃ δέ περι- στάσει πιστεύει ότι ό ξένος είνε κατά τό ήμισυ Γάλλος. Τούτο μαρτυρεῖ βεβαίως ματαιότητα, και άναμφίβολον είνε ότι ό Γάλλος είνε μάταιος. "Αλλ' ἔως τό έθνικόν τούτο ελάττωμα τῶν Γάλλων μεγαλοποιεῖται υπέρ τό θεόν, τά δέ άλλα έθνη, τό όποια βλέπουσι τόσον καλῶς τό κάρπος εις τοῦς οφθαλμούς τῶν Γάλλων, παραβλέπουσι τήν εις τοῦς ίδίους αὐτῶν οφθαλμούς κάμηλον. "Ο "Αγγλος φαίνεται πι- στεύων ότι αἱθνητοί gentlemen δέν ύπάρχουσι παρ' μόνον εις τόν τόπον του, και ύπαρξαιεῖται να τό λέγη όσον τό δυνατόν συχνότερον. "Ο δέ Γερμανός όμιλεῖ έγωιστικῶς περί τῆς γερμανικῆς πίστεως, ως εἰ οὐδαμοῦ έκτός τῆς Γερ- μανίας ύπήρχεν ή πρός τήν πατρίδα άφοσίωσις, και δέν ήδύνατο νά εξέλθῃ νικήτρια από οίανδήποτε δοκιμασίαν. — κ. Β. Ν. Κ. Κέρκυραν. "Εξέδων δύο ή τρία, τά έπιτυχέ- στερα, θέλομεν δημοσιεύει εν προσηχῇ φύλλῳ. — κ. Δ. Ι. Πάτρας. "Ολα άπεστάλησαν τήν παρελθούσαν εβδομάδα.

Εἰς τό γραφεῖον τῆς "Εστίας" ύπάρχει πρός πώλησιν άντι μόνον δραχ. 20 σειρά πλήρης και άμεταχείριστος του 1880 του "Univers Illustré", μεγάλο εβδομαδιαίου εἰ- κονογραφικοῦ περιοδικῶ τῶν Παρισίων. Συνδρομαί εις τήν "Εστίαν" καθ' όλην τήν Αίγυπτον γί- νονται δεκταί παρ' τῷ εν "Αλεξανδρείᾳ κ. Δ. Βενετοκλεῖ. Τά πρός τήν διεύθυνσιν τῆς "Εστίας" άποσταλλόμενα χειρόγραφα δέν έπιστρέφονται.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ (18 Ιουλίου (Μέμητ) 1881)

Την παρελθούσαν Παρασκευή, επί τῆ ἐπεσεῖο των γεννηθῶν του βασιλοκάρα Γεωργίου, γεννηθέντος τῆ 12 Ιουλίου 1869, ἐβλήθη διαβασθῆναι εἰς τὸν ἐν Πετροῦ ναν του ἀγίου Σπυρίδωνος, εἰς ἡν παρήσαν αἱ ΑΔ. ΝΜ. ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα, ὁ δὲ προυβί, οἱ ἑταῖοι νεαροὶ, αἱ δημοτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ δόξαι καὶ πάντες οἱ αὐλοικοὶ. Ἀνεχθῆσαν ἐκ Φαλήρου ἐκί του θωρηκτοῦ «δοῦξ του Ἐ. διμολόργου» οἱ μεγάλοι δούκας τῆς Ρωσσίας Σέργιος, Παύλος καὶ Κωνσταντίνος. Ἀνεχθῆσαν δὲ αὐτοὺς ἡ μεγάλη δουκισσα Πετρόδρα, θεῖα τῆς βασίσεως βασίλισση, ἐπισκόπουσα τῆς θαλασσοῦ «Ἐρικλιν» καὶ μεταβαίνουσα εἰς Κριμαίαν. — Οἱ διελεύοντες ἀνεβάν ἐπίτροποι Ἑβραῖοι εἰσὶν: Ἐπὶ τῆς ἐκεκνήσεως οἱ Ἄγγλοι: στρατηγὸς Hamley, ἀντι-συνταγματάρχης Cleri, λοχαγὸς Swain, ὄκολοχαγὸς Vill-cent, ὁ Ρώσος συνταγματάρχης Philiprow, ὁ Ἴταλὸς ἀντισυνταγματάρχης Vahlut, ὁ Γάλλοι λοχαγοὶ Raymond Mayniel καὶ du Martray, ὁ Γερμανὸς συνταγματάρχης Blum, ὁ Ἀσπριακὸς ἀντισυνταγματάρχης Back, ἐπὶ δὲ τῆς ὀδοδηγήσεως ὁ Ἄγγλος ταγματάρχης Ariagh, ὁ Ρώσος συνταγματάρχης Sollogoub, ὁ Ἴταλὸς ταγματάρχης Boselli, ὁ Γερμανὸς λοχαγὸς Engelbrinckel καὶ οἱ Ἕλληνας λοχαγοὶ κ. Π. Λυκούδης καὶ Ν. Πουρναράς, του κ. Μεταξὺ μὴ προσβήσαντος. Οἱ τῆς Γαλλίας ἐπὶ τῆς ὀδοδηγήσεως ἐπίτροποι Μιου καὶ ὁ τῆς Ἀσπρίας κ. Samiseli ὅν εἶχον ἀπὸ τῆς εἰς Κωνσταντινουπόλιν. — Τὸ ἀρχηγεῖον τῆς Δουκῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς ἐκδοσεως, κατεθρονίστησαν εἰς Ἄνινον. Πρὸς κατάληψιν τῆς περὶ τῆς Καρότισαν περὶφωρίας συγκέντρουσαν εἰς ἴταμον τρία τάγματα πέλκου καὶ δύο εὐζώνων. — Τὰ πρῶτα ἄνινων κείμενα Μεσσηνίου ἐκρήθη ὅ, τὸ κατάλληλον μέρος πρὸς συγκέντρωσιν των στρατιωτικῶν οὐμάτων, ἄνω προσβέβησαν εἰς τὴν κατάληψιν τοῦ παρὰ ὠρθηθέντος μέρους τῆς Ηπειροῦ. Ἀέ-γεται ὅτι οἱ διὰ τὴν κατάληψιν των νέων ἐπαρχιῶν προουρ-κίμενος στρατὸς κηρύσσεται εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν ἐκ τῶν ταγματῶν 8, 13, 20, 25, 26 καὶ 27. ἄνω μέρους πρὸς ἐπίσχυον τῆς χωροφυλακῆς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ. — Ἐπι-σπύδεται ἡ ἀναγέννησις τοῦ δριμύτους διὰ τὴν κατάληψιν στρατοῦ εἰς τὴν ἐγγύτητα τῆς Ἀστῆς σημεῖα, καθύστερον τὴν προσήκ ἑδδομάδα κέρχεται ἡ ἐξοδος αὐτοῦ. — Διευ-χρίσαν τὴν ἀναχωρήσασιν τὰ ἐν Μεσολογγίῳ τάγματα, τὸ μὲν πέλκον εἰς Καδοισαπῶν ὅπου τὸν ταγματάρχην κ. Γκολφινούτσου, τὸ δὲ τυροβολικὸν ὅπου τὸν ταγματάρχην κ. Ἀ. Βέσου εἰς Μανδρινῶν. — Κατὰ τὴν «Παλιγγεσιναν», τὸ ὑπουργεῖον των ἐσωτερικῶν διέταξε τοῦ νομομαχανικοῦ Σπάρτης, Τριτάτως καὶ Καλαμών, ὅπως συνελθόντες εἰς Μεγαλόπολιν προμελετήσωσι καὶ σχεδιομασῶσιν οὐδὲν ὀδομακτιν γράμματα, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς κοιλίας του ἑδ-ρωτά μέχα: Ἰριπόλεως. — Ἐγένετο προχθὴς ἐν τοῖς δη-μοσίοις γυμνασίοις αἱ ἐξετάσεις εἰς τὴν γυμνασιῶν των καθήτων του Ἀ. Γυμνασίου, πλαιῖτος του κ. βρουαῖου τῆς δημοσίας ἐκπαίδεσεως, των πριματερχῶν του αὐτοῦ ὑπουργείου, του γυμνασιάρχου κ. Σ. Κωνσταντινίδου καὶ των καθηγητων. Οἱ μαθηταὶ ἐξελέσαν διαφόρους κινήσεις, ὅπου τὴν ὀδηγίαν του καθηγητοῦ τῆς γυμναστικής κ. Γ. Φω-κίανου, ἐπισφραντες τὴν ἐπιδομακτιαν τον θεωμένον. — Διευ-κρίθη πῶς τῶν τοῦ ἑθνικοῦ πανεπιστημίου ὁ κατά τὴν πρώην ψφωροψαν κλεινοψφωρήτας κ. Ν. Σαμακηνῶς, καθηγητῆς του γαλλικοῦ δικαίου. — Τὸ ὑπουργεῖον των ἐσωτερικῶν ἐπέ-τρψε τὴν ἀπὸ τοῦδε ἔδουσιν ἐσωτερικῶν διαβατηρίων πρὸς τὸ πέπλοντας προγεῖναι ἔννομορους. — Οἱ κ. Συγγρῶς θέλει ἀνεφέρει ἐν τῷ ἐμπροσθεν του ὑπουργείου των ὀδο-μακτιαν δημοτικῶν κήτων χειμερινῶν θέατρον δι 600 ἀνωμα. Κατὰ 15 εἰη τοῦ θέατρον θέλει περιέλαι εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν του δῆμου Ὁ αὐτοῖς φιλομοσχοῦ ἀνὴρ προτίθεται να ἀποστείλῃ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν 13 δροσφόρους, ὅπως ἐκπαίδουσι τὴν του γαλλικοῦ δικαίου. — Πηλαε καὶ ἄλλοι: ἴπισος γαλλικός διὰ τὸ θέα-τρον των Μουσῶν. Μετ' αὐτοῦ ἤλαθε καὶ τις θαυμασιος ἀμε-ρικανὸς ἄνω χειρῶν, ὅστις παιζει κατὰ τὴν «Ἐμφωρεῖον» διὰ των ποδῶν ἐξίπτου βολίων καὶ κατακλήττει των ἀδ-μοκτων. — Ἐν Ἀσπυρτικῷ, ἐν ταῖς δημοσίοις ἐργασίας τῆς ἐκεῖ γαλλικῆς μεταλλευτικῆς ἐταείας, καταπεσόντων λίθων ἐπεσθῆσαν ταῖς ἐκ των ἐργαζομένων ἐκεῖ. — Ἀπεβίωσαν ἐν Σύρω τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ὁ Γεωργιος Σουφίας, ἀρχατος γυμνασιάρχης Σύρου καὶ τέως Χίου.

Ἄθηντας τύπος Ἄδελφῶν Περρῆ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1443.

[Τὸ πρῶτον ὅτι διαρῆμαται ἐν βίβλιον.]

Ὀρθοπόλης πωλεῖ λαγωὸς πρὸς 5 φράγκα τὸν ἕνα, τρυφῶνα πρὸς 1 φράγκον καὶ σπουβία πρὸς 5 λεπτά. Εἰς ἀγοραστὴς κερουσιάζεται καὶ τὸ λέγει: — Ἔχω 100 φράγκα, μὲ τὰ ὅποια θέλω ν' ἀγοράσω 100 κομμάτια.

Πόσα εἰς ἕκάστου των τριῶν εἰδῶν θέλει τοῦ δώσει ὁ ὀρ-θιοπόλης?

1444.

		25	
	1	7	18
			14

Εἰς τὰ ἀνωτέρω 25 ττραγωνίδια θέσον τοὺς ὀρθοπο-μένους ἀπὸ του 1-25 ἀριθμοὺς ὁδτως, ὥστε τὸ ἄθροισμα αὐτῶν καθέτω, ὀριζοντίως καὶ διαγωνίως νὰ εἴνε τὸ αὐτό.

Αὐνίματα ὀημάδου.

α' — 1445.

Χιλιετόρητο λαγῆν καὶ ἵ τὴν πόλι, καὶ νερό.

β' — 1446.

Ἔγω το, ἔγαις το ἀ(ν) δὲν τὸ πῶ, δὲ βόρσαις το.

γ' — 1447.

Στραβολομαμαμένη μάννα καὶ μαλαμαεῖνια κέρη καὶ διαμονομένη ἔγγονη.

1448.

Κυδὸλῆξον πρὸς συμπλήρωσιν.

- · · · · N
- · · · · N
- · · · · N
- · · · · N
- · · · · N
- N

1449.

[Τὸ πρῶτον ὅτι διαρῆμαται ἐν βίβλιον.]

Je suis un grand savant, mais un triste docteur, Puisque me consulter, c'est m'attacher le cœur.

1450.

Quoique renfermé dans la tour Je suis en même temps à Rouen et dans Rome.

Ei je sers un fripon, comme au plus honnête homme. Je suis, quoiqu'en plein jour, dans un profond sommeil.

Chez le Roi même j'ai seance Et place dans chaque conseil.

Sans me trouver jamais en guerre, Je suis le second au combat;

Mou secours est très-nécessaire. Je pars toujours dans le monde;

Comme lui, ma figure est ronde Et j'habite dans la maison.